

Oπως αποδεικνύεται με την απλή καταγραφή και παρουσίαση των τελευταίων εγγραφών στη σελίδα 2, γίνεται φανερό ότι τον Σύνδεσμο και τις πρωτοβουλίες του αγκάθιασαν πολλοί συναπόφοιτοι και επειδή το καλοκαίρι συνήθως ενδέικνυται για κάθε είδους αποθηκογισμούς και με αφορμή το γεγονός ότι οι εγγραφές δεν αφορούν μόνο τους νέους απόφοιτους του σχολείου (2006) απλά απόφοιτους παλαιοτέρων ετών, απλά και σαν προσπάθεια "απλής" "εξήγησης" της όπης μας δραστηριότητας, καταγράφω δύο πολύ ιδιαίτερα και σημαντικά για τον Σύνδεσμο και το Διοικητικό Συμβούλιο στοιχεία.

Το πρώτο πλέγεται "Συνεργασίες". Ο Σύνδεσμος θεωρώ ότι βγήκε "κερδισμένος" τα τελευταία αυτά χρόνια, από τις πρωτοβουλίες και τις δράσεις που αναπτύχθηκαν, μέσα από το σχεδιασμό των προτεραιοτήτων που έθεσε το Δ.Σ., με τις "συνεργασίες" που ανέπτυξε. Γιατί μέσα από μια συνεργασία, ιδιαίτερα σε τοπικό επίπεδο, μπορεί να δεις να αναπτύσσονται πρόσθετες και ιδιαίτερες δυνάμεις, απόψεις και πρωτοβουλίες, να έχεις πιο σύνθετη ανάπτυξη της όπης αναζήτησης ή της θεματολογίας που επικειρείς να διερευνήσεις και έτσι τελικά μια καλύτερη "εικόνα" και ένα καλύτερο - πληρέστερο αποτέλεσμα από αυτό το οποίο αρχικά επεδίωκες.

Χωρίς να είναι πλήρης αποθηκογισμός απλά μια απλή κα-

ταγραφή και μόνο, τα τελευταία χρόνια, ο Σύνδεσμός μας έχει συνεργαστεί: με το Κέντρο Ερευνών για Θέματα Ισότητας, τον Δήμο Πειραιά, με τον Δικηγορικό Σύλλογο Πειραιά, με το Τοπικό Συμβούλιο για την Πρόληψη Εγκληματικότητας, με τον Ιστιοπλοϊκό Όμιλο Πειραιά, με τις εκδόσεις "Ελληνικά Γράμματα", με τις εκδόσεις "Εστία", με το Βιβλιοπωλείο και τον εκδοτικό οίκο "Κίβωτός", με τη Δημοτική Κίνηση "Λιμάνι της Αγωνίας", με τη Δημοτική Ραδιοφωνία του Πειραιά "το Κανάλι 1", με το Ινστιτούτο Δημοκρατίας "Κωνσταντίνος Καραμανλής", με το Πάντειο Πανεπιστήμιο, με την Ταινιοθήκη της Ελλάδος, με την νέα εταιρία για τον Κινηματογράφο στον Πειραιά "Πειραιοτέχνημα", με τον Ο.Λ.Π. Α.Ε., με το Ιστορικό Αρχείο του Δήμου. Το κυριότερο χαρακτηριστικό των συνεργασιών αυτών είναι ότι αντιπαπέύουν την μονομερεία, ενώνουν κοινωνικές δυνάμεις, μέσα από τον ίδιο τον κοινωνικό ιστό της πόλης και βοηθούν ώστε να πάψει να υπάρχει ο καταστροφικός κατακερματισμός δυνάμεων στην πόλη του Πειραιά, που συντηρείται με την γνωστή "αιτιολογία" της μικρής απόστασης από την πόλη της Αθήνας.

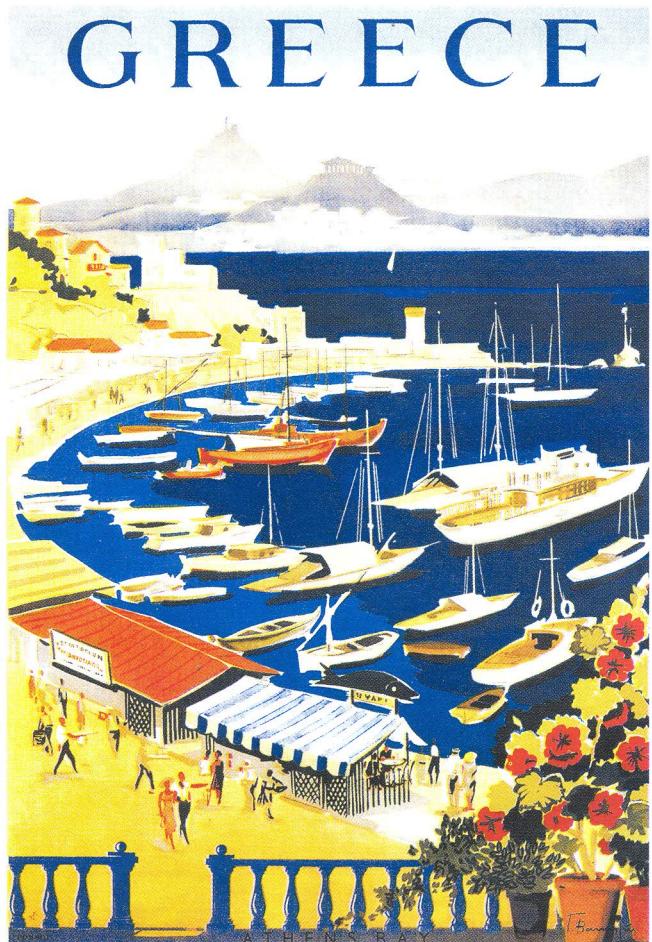
Και οι συνεργασίες που αναπτύζαμε δοκιμάστηκαν στο χρόνο και μια καλή σχέση συνεργασίας τείνει να διευκολύνει την εξασφάλιση καλών και ουσιαστικών αποτελεσμάτων και για τις δύο πλευρές και στη συνέχεια τα καλά και ουσιαστικά αποτελέσματα τείνουν να κάνουν αυτή την καλή σχέση ακόμα καλύτερη.

Ενα δεύτερο στοιχείο είναι η ίδια η έννοια της "συλλογικότητας" και της δράσης μέσα από την ύπαρξη του Συνδέσμου. Είναι μία προσπάθεια ανάδειξης αυτής της σχέσης του συνδέσμου, του "συνανήκειν", της έννοιας της συλλογικότητας και κατ' επέκταση της ανάπτυξης του Συνδέσμου όχι με κάποιο αντικειμενικό ορισμό αλλά μέσα από την ουσιαστική και καθημερινή δράση αυτού του Συνδέσμου, μέσα από την εμπειρία αυτής της δράσης, που τελικά δημιουργεί την ταυτότητα του Συνδέσμου.

Ο Σύνδεσμος δεν νοείται για εμάς, ως μία συγκεκριμένη τάξη ασύνδετων γεγονότων, απλά αντίθετα σαν κάτι που μπορεί και συμβαίνει στις ανθρώπινες σχέσεις, είναι ο τρόπος που χειρίζόμαστε αυτή την καθημερινή εμπειρία ενσωματώνοντας παραδόσεις, με συστήματα αξιών, με ιδέες και συγκεκριμένες θεσμικές μορφές, όπως είναι οι "γιορτές αποφοίτησης", η ανάδειξη και η "βράβευση" της δουλειάς των συναποφοίτων, όπως είναι το ενδιαφέρον για την προσφορά τους στις δημόσιες θέσεις, στη μουσική, στην παιδεία, όπως είναι τα βιβλία τους ή ακόμα και οι σημαντικές επιχειρηματικές δράσεις τους.

Αρα ο Σύνδεσμος με την νέα ούγχρονη αντίτιψη της έννοιας της "συλλογικότητας" δημιουργεί σε καθημερινή φάση τον εαυτό του και ταυτόχρονα δημιουργείται. Η συλλογικότητα δεν έχει κάποια δύνθεν ιστορικά αντικειμενικά στοιχεία, απλά καθημερινή δράση, ουσία και σχέση.

Ο Σύνδεσμός μας δεν μπορεί να νονθεί, σαν δομή ή σαν ειδική κατηγορία, όπως πολλοί προσπαθούν να μας προσάψουν σαν μια δύνθεν "ελίτ", απλά αντίθετα είναι κά-

Γιώργος Βακιρτζής - Αφίσα του Ε.Ο.Τ. του 1955

Editorial

Συνέχεια από την σελίδα 3

τι το απόλυτα ζωντανό και δημιουργικό, που καθημερινά "συμβαίνει" στις ανθρώπινες σχέσεις - μεταξύ μας.

Αυτό ποιοπόν που αποφασίσαμε σαν δράση, σαν ουσία, σαν στόχο του Συνδέσμου δεν ήταν πεπαθαιωμένες αποκρυσταήλωσεις δήθεν αντικειμενικών κριτηρίων, αλλά οι δράσεις μας, οι πρωτοβουλίες μας και η ανάπτυξη των σχέσεών μας.

Ετσι νοήσαμε την έννοια του Συνδέσμου των Αποφοίτων σαν μια σύγχρονη συλλογική ιστορική συλλογικότητα και σε αυτό εντάσσονται όλες οι δράσεις που αναπτύξαμε και αναπτύσσουμε και μέσα από όλες αυτές τις δράσεις που αναπτύχθηκαν και αναπτύσσονται ο συμμετοχικός μεθεκτικός χαρακτήρας αυτής της κοινότητας πλέγεται Σύνδεσμος Αποφοίτων Ιωνιδείου Σχολής Πειραιά.

Οι απόφοιτοι της Ιωνιδείου δεν δήλωσαν προνομιούχοι "γαλαζοαίματοι" συνεχιστές - κάτοχοι παθητών οικοσίμων - κάποιου ενδόξου παρελθόντος ή με κληρονομικά δικαιώματα και τίτλους ευγενείας - αλλά αντίθετα είναι οι ίδιοι δημιουργοί και προσπάθησαν για την ουσιαστική πρόοδο, μέσα από την δημοκρατική κατάκτηση και πραγματικότητα που είναι το καλό δημόσιο σχολείο.

Πρόκειται ποιοπόν για ένα δημιουργικό καθημερινό "γίγνεσθαι" του "συνανήκειν", μέσα από την διαδικασία της γνώσης και της δράσης και της ανάπτυξης των μελών και γιατί όχι της διάκρισης στον καθημερινό στίβο της ζωής. Ο καθένας από εμάς πάθεψε και θα παθεύει για να δημιουργήσει ό,τι μπορεί και θέλει να γίνει, για να πετύχει αυτά που ονειρεύτηκε, αλλά του πλάχιστον σε όλους εμάς δόθηκε, μέσα από ένα πολύ καλό δημόσιο σχολείο, η "ευκαιρία" αυτή, αυτό που προηγουμένως κατέγραψα σαν δημοκρατική κατάκτηση και σαν τέτοια θεωρώ και το καλό Δημόσιο Γυμνάσιο και το καλό Δημόσιο Λύκειο.

Τ.Δ.

Υ.Γ. 1: Δηλαδή για να καταλάβω αν άλλαζε θέση η Υπουργός Παιδείας σε σχέση με τη βάση του "δέκα" για την εισαγωγή στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση θα ήταν νίκη της έννοιας της παιδείας ή των εστιατόρων του Μεσολογγίου και των άλλων επαρχιακών πόλεων που φυτοζωούν, γιατί κάποια Τ.Ε.Ι. έμειναν χωρίς πρωτοετείς φοιτητές;

Υ.Γ. 2: Και εν πάσει περιπτώσει δεν έγινε κατανοούτο ότι διασύρθηκε, για να μη πω εξευτελίστηκε, το αποθητήριο του δημόσιου Λυκείου της χώρας;

Τ.Δ.